

over til at sælge Øl i Flasker. Dernæst var der det, at Bryggerierne vel betalte Skat for mere, end der var i Flaskerne, men til Gængæld kom de, der købte Øllet, til at betale for det Øl, der ikke var i Flaskerne — og oven i Købet Skatten naturligvis med for det Øl, som ikke var i Flaskerne. Altsaa, det var ikke saa frygteligt for Bryggerierne, og derfor kan man forstaa, at de i saa mange Aar have betalt Skatten for det Øl, som ikke var i Flaskerne.

Nu skulde man altsaa fastsætte Rummaalet for Flaskerne. Alle kunde være enige om, at man maatte vedblive at sælge Øl i Flasker, efter at den nye Lov var emaneret. Hvis man altsaa skulde til at benytte det nye, vilde de 384 Flasker have svaret til 292 Flasker à 36,2 Centiliter. Det er ogsaa det Tal, den ærede Forespørger har nævnt. Det gik man nu ikke til, man maalte Flaskerne og fandt, at Rummaalet var fra 36,8 Centiliter ned til 33,8 Centiliter. Man fastslog altsaa et Mellemtal og blev enig om at fastsætte Ølflaskens Rummaal til 35 Centiliter. Det skal forstaaes saaledes, at man gaar ud fra at Ølflaskerne have, naar der sidder Prop i dem, 35 cl. Derved vandt man det, at man ikke behøvede at eftermaale hver Flaske eller Beholder, hvad der ogsaa var ganske uoverkommeligt overfor de Millioner af Ølflasker, som udsendes fra Bryggerierne. Loven giver Ret dertil, thi der staar i Øllovens § 2, at Kontrollen er berettiget til at eftermaale Beholderne i den Udstrækning, som maa anses for fornøden. Hvis man altsaa ikke blev enig med Bryggerierne om, at der var saa og saa meget i Flaskerne, selv om der var 2 cl. mer eller mindre, blev man nødt til at eftermaale hver enkelt Flaske. Det kunde vel blive meget vanskeligt for Administrationen, men det vilde ogsaa være uhyre ubehageligt for Bryggerierne at gaa til en saadan Eftermaaling. Derfor have Bryggerierne ingen Grund til at føle sig brøstholdne — jeg tror, det var det Udtryk, den ærede Forespørger brugte —, thi Bryggerierne have faaet det paa en saadan Maade, at det ogsaa er bekendt for dem. Efter dette foreslog man, at Ølhektoliteren skulde indeholde — det blev fastslaaet administrativt — 302 Flasker. Ganske nøjagtigt vilde det blive $302\frac{1}{2}$, men hvis man vilde regne efter $\frac{3}{8}$ Pot og med 36,2 cl, vilde det lige blive $292\frac{1}{2}$. Hvis man regnede efter 33,8, vilde det blive $311\frac{1}{2}$, og naar man satte Tallet efter 35 cl, vilde det blive $302\frac{1}{2}$. Det lige mellemliggende Tal har man saa taget,

og man er bleven enig med Bryggerierne om, at en Ølhektoliter skal indeholde 302 Flasker, og derfor betaales der saa og saa meget i Skat.

Nu er det sandt, at ved denne Beregning har man faaet en Mindreindtægt for Staten. Det har ikke kunnet undgaas; det skete, da vi gik til Forandringen fra Potte- og Pæglesystemet til Metersystemet, og det var det, som gjorde, at der i Fjor blev forelagt et Lovforslag, hvorved Regeringen søgte at bringe Skatten op fra 6 Kr. 85 Øre til 7 Kr. Dette gik Landstinget imod, jeg selv var som Landstingsmand derimod, og det samme var Tilfældet med Folketinget. Jeg tør maaske nok sige, uden at gaa min ærede Forgænger for nær, at dette Resultat for en Del skrev sig fra, at han ikke viste megen Iver for at faa Forslaget igennem, idet han erklærede, at det var ret ligegyldigt i og for sig, om man fik den overskydende Sum, det var blot for Nemheds Skyld, at man havde foreslaaet de 7 Kr. Der svarede da naturligvis fra alle Sider, at Administrationen godt kunde regne med 6 Kr. 85 Øre. Følgen var, at ingen mente at have nogen Pligt til at give Staten en større Indtægt. Men sikkert var det, at Staten tabte ved den Omregning, og Statens Tab kan regnes til 2,8 pCt. Til Gængæld vandtes der paa Fustagerne — jeg kommer straks til dem — 0,2 pCt., men man havde i alt Fald et Tab af 2,6 pCt. af Ølskatten, det vil sige, man har tabt saadant noget som 150,000 Kr. om Aaret. Jeg har liggende for mig den sidste Beretning fra Generaltolddirektoratet om Ølskatten. I den viser det sig, at der i 1909 indkom 5,973,456 Kr. Deraf udregnede man, at en Difference paa 156,000 Kr. skyldtes disse Omsætningsforhold. Det er altsaa det, som Staten i Virkeligheden har tabt, og det var uundgaeligt, Metersystemet førte det med sig, hvis man ikke vilde sætte Skatten op. Det ærede Medlem har ikke paavist, at Loven er urigtigt fortolket, at Skattedirektoratet kunde bære sig anderledes ad ved sine Beregninger, end det har gjort. Det maatte regne med de Flasker, der var, ingen kunde tænke sig, at alle disse Millioner Ølflasker skulde kasseres og en bestemt Gennemsnitstype gennemføres, hvilket for Resten er umuligt. Det er umuligt at faa automatisk ganske bestemte Maal paa Flasker frem, man maatte tage et Tal og sige: 35 Centiliter skulle Flaskerne være.

Dette er den ene Del af Forespørgselen. Den anden Del, der ogsaa vedrører